

Sygn. akt II KK 486/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Kazimierz Klugiewicz
SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

Protokolant Elżbieta Wawer

w sprawie **D. O.**

skazanego za czyn z art. 178a § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 15 listopada 2022 r. kasacji Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt II K 130/22,

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w Puławach do ponownego rozpoznania;**
- 2. obciąża Skarb Państwa wydatkami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 maja 2022 r., sygn. akt II K 130/22, Sąd Rejonowy w Puławach uznał D. O. za winnego tego, że:

1. w dniu 10 października 2021 r. w B., woj. [...], działając wbrew przepisom ustawy posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy w ilości 0,33

grama, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za które na podstawie tego przepisu skazał go na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

2. w dniu 10 października 2022 r. w B., woj. [...] prowadził w ruchu lądowym samochód marki R. o nr rej. [...], znajdując się pod wpływem substancji psychotropowych: amfetaminy (IIP), substancji także działających podobnie do alkoholu, a nadto nie stosując się do decyzji Starosty [...] o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami oraz nie stosując się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 18 maja 2021 r., sygn. akt II K 162/20, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat obowiązującego od 26 maja 2021 r. do 26 maja 2023 r., tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 180a k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności i jako karę łączną orzekł karę roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, a na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec niego także świadczenie pieniężne w wysokości 5 000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Wyrok ten nie został przez żadną ze stron zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 18 maja 2022 roku.

Kasację od tego wyroku na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny.

Zaskarżył ten wyrok w całości i zarzucił:

rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie:

1. art. 178a § 4 k.k., poprzez jego niezastosowanie w podstawie skazania i przyjęcie niepełnej kwalifikacji prawnej czynu przypisanego D. O. z art. 178a § 1 k.k. i

art. 180a k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegającego w szczególności na prowadzeniu pojazdu pod wpływem substancji psychotropowych oraz substancji działających podobnie do alkoholu, podczas gdy z uwagi na uprzednie skazanie prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 18 maja 2021 r., sygn. akt II K 162/20, za czyn zabroniony z art. 180a k.k., za który orzeczono wobec wymienionego m.in. 2- letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, obowiązujący od 26 maja 2021 r. do 26 maja 2023 r., D. O. swoim zachowaniem z dnia 26 października 2021 r., polegającym na prowadzeniu pojazdu pod wpływem substancji psychotropowych oraz substancji działających podobnie do alkoholu, jakiego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, wyczerpał znamiona art. 178a § 4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., co rodziło po stronie Sądu *meriti* obowiązek orzeczenia nie czasowego, tylko dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (art.42 § 3 k.k.) oraz obowiązek orzeczenia świadczenia pieniężnego w wysokości wyższej niż zasądzona, bo w kwocie co najmniej 10 000 złotych (art.43a § 2 k.k.);

2.art. 86 § 1 k.k., poprzez wymierzenie oskarżonemu - w miejsce orzeczonych kar jednostkowych: 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności - kary łącznej jednego roku pozbawienia wolności, czyli poniżej dolnego progu określonego przez ustawodawcę, albowiem przywołany przepis, w brzmieniu obowiązującym w dacie czynu i w dacie orzekania, nakazuje orzeczenie tej kary powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa

i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Puławach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwoliło rozpoznać ją w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zaskarżony nią wyrok wydano z rażąco i oczywistą obrazą tych przepisów prawa karnego materialnego, które wskazano w obu zarzutach kasacji. Ta ocena wynika z nierespektowania przez Sąd Rejonowy jednoznacznej treści tych regulacji.

Nie ulega wszak wątpliwości, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 18 maja 2021 r., sygn. akt II K 162/20, D. O. został skazany za popełnienie występku z art. 180a k.k., za co orzeczono wobec niego m.in. środek karny w postaci 2-letniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, obowiązujący w okresie od 26 maja 2021 r. do 26 maja 2023 r.(k.37). Równie bezsporne jest więc i to, że drugiego z przypisanych oskarżonemu zaskarżonym kasacją wyrokiem przestępstw, zakwalifikowanego m.in. z art. 178 a § 1 k.k. dopuścił się on w dniu 10 października 2021 r., a więc w okresie obowiązywania go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku z wspomnianym skazaniem za przestępstwo z art. 180a k.k. W świetle tej zaszłości -wspomniany czyn z 10 października 2021 r. stanowi kwalifikowany typ czynu zabronionego przewidziany w art. 178a § 4 k.k., nie zaś - tak jak to przyjął Sąd Rejonowy - z art. 178a § 1 k.k. Zastosowanie tego prawidłowego przepisu wobec oskarżonego, tj. art. 178a § 4 k.k. winno także skutkować pominięciem w podstawie jego skazania za ten czyn przepisu art. 244 k.k. Obydwa te przepisy nie pozostają bowiem w kumulatywnym zbiegu, jako że art. 178a § 4 k.k. określa już typ kryminalizujący naruszenie orzeczonego wcześniej zakazu prowadzenia pojazdów. Zatem norma zawarta w tym przepisie stanowi przepis szczególny w stosunku do art. 244 k.k.

Opisane uchybienie miało jednoznacznie istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku. Zastosowanie bowiem wobec oskarżonego właściwego przepisu i uznanie, że drugi z przypisanych mu czynów wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k, skutkowało dla orzekającego Sądu obowiązkiem zastosowania wobec oskarżonego tak przepisu art. 42 § 3 k.k., jak i art. 43a § 2 k.k.

Również ostatni zarzut kasacji jest oczywiście zasadny, a opisane w nim uchybienie nie tylko mogło, ale wręcz miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Wbrew bowiem - obowiązującym od dnia 24 czerwca 2020 r., nadanym mocą art. 38 pkt 4a ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do

oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzeniu układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz.U. z 2020r., poz. 1086) - brzmieniu przepisu art. 86 § 1 zd. pierwsze k.k., który stanowi, że: "Sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności"- Sąd Rejonowy wymierzył wobec oskarżonego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze jednego roku, pomimo, że jedna z kar jednostkowych podlegających łączeniu przewidywała skazanie oskarżonego na karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Tym samym wymierzył wobec oskarżonego karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze niższym, aniżeli ten przewidziany w - już przywołanym - art. 86 § 1 k.k.

Stąd oba zarzuty kasacji jako oczywiście zasadne skutkowały koniecznością jej uwzględnienia i uchylenia zaskarżonego nią wyroku oraz przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu w Puławach do ponownego rozpoznania. W jego toku Sąd ten będzie miał na uwadze powyższe wnioski i spostrzeżenia.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 638 k.p.k.

Z tych to względów orzeczono jak wyżej